

מ"ת 30591/01/16 - מ ל נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בקריות

מ"ת 30591-01-16 מדינת ישראל נ' ל
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

לפני	כבוד השופט מוחמד עלי
המבקש	מ ל
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

החלטה

1. לפניי בקשת המבקש לעיון חוזר, בהתאם לסעיף 52 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1966 (להלן: **חוק המעצרים**).

ההליכים עד כה

2. נגד המבקש הוגש כתב אישום לו נלוותה בקשה למעצר עד תום ההליכים. בכתב האישום נטען כי ביום 12.1.2016 סמוך לשעה 11:20, על רקע סכסוך בינו לבין המתלוננת בעניין השימוש במחסן הבית המשותף, ובעודו מחזיק בידו סכין, איים המבקש על המתלוננת בעודו עומד בדלת המחסן באמרו: "תתקרבי אני אקרע אותו". המתלוננת הייתה זוגתו של המבקש ובין הצדדים מתנהלים הליכי גירושין, והובהר כי המתלוננת מתגוררת בבית בו נמצא המחסן.
3. בהחלטה מיום 21.1.2016 קבע מותב אחר של בית משפט זה (כב' השופטת שלאעטה-ח'לאילה) כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת האישומים הנטענים כלפי המבקש. לגבי הטענה כי המבקש אחז בסכין במהלך האירוע, קבע בית המשפט כי הונחה תשתית ראיתית, אם כי ברף נמוך.
4. בית המשפט הוסיף כי קיימת עילת מעצר של מסוכנות כלפי המתלוננת, אשר נובעת מן המעשה המתואר בכתב האישום וכן מעברו של המבקש בעבירות אלימות. כמו כן הפנה המותב הנכבד להליכי הגירושין וקבע שאינם מפחיתים מעוצמת המסוכנות.
5. עם זאת, סבר בית המשפט כי יש לשחרר את המבקש, אך זאת בפיקוח אנושי. בנסיבות העניין

ומשלא הוצעה חלופה, ראה בית המשפט להפנות את המבקש לשירות המבחן.

6. עוד בטרם התקבל תסקיר שירות המבחן, הוגשה בקשה במסגרתה הוצעה חלופה. בית המשפט קבע דיון ליום 7.2.2016 שבמהלכו הסכימה המשיבה לשחרור המבקש לחלופת המעצר. בהתאם, שוחרר המבקש למעצר בית בחיפה בפיקוחם של שני מפקחים. בית המשפט הוסיף וביקש משירות המבחן - בתסקיר שנתבקש עוד לפני כן - לבחון את מידת המסוכנות של המבקש, את הצורך בהמשך מעצר בית מלא ואת אפשרות יציאתו לעבודה בהסעות בשעות הבוקר, וקבע ישיבת המשך ליום 25.2.16.

הבקשה הנוכחית

7. ביום 24.2.16 הגיש הסניגור בקשה לביטול הדיון הקבוע ליום 25.2.16 תוך שהוא מציין שאינו עומד על הבקשה לעיון חוזר בעניינו של המבקש (כנראה שהכוונה לבקשה שהוגשה לאחר החלטת יום 21.1.16 ועובר לקבלת התסקיר). משכך בוטל הדיון ליום 25.2.16.

8. כעת מונחת לפניי בקשה לעיון חוזר בה מבקש הסניגור לבחון שינוי בתנאי מעצרו כדי שיתאפשר למבקש לצאת לחפש עבודה זאת בעקבות פיטוריו מעבודתו עקב המעצר.

9. ביום 30.3.16 קיימתי דיון במעמד הצדדים. בדיון חזר הסניגור על הבקשה, התייחס לראיות המונחות בבסיס האישומים וטען כי הסכסוך בין הצדדים נובע מהליכי הגירושין ומסכסוכים ממוניים. הסניגור ציין כי יש להתעלם מהתסקיר לאור כך שהמתלוננת "שפכה את דמו" של המבקש וצינה דברים שלא היו ולא נבראו. לעמדת הסניגור יש מקום לבטל את תנאי מעצר הבית ולאפשר למבקש לעבוד בחברת הסעות בה הועסק לפני מעצרו, ללא כל פיקוח. בעניין זה אף הוצג מכתב לפיו המעסיק מוכן לקבל אותו לעבודה. הנאשם הפנה לכך ששיבת ההוכחות הראשונה בתיק נקבעה לחודש 11/16 ומשמעות הדבר כי המבקש יאלץ להיות במעצר בית עד למועד זה.

10. המאשימה מתנגדת לבקשה והיא מפנה בעיקר לאמור בתסקיר שירות המבחן ולתמונת המסוכנות העולה ממנו וטוענת שלא נתקיימה עילה שמצדיקה עיון חוזר בעניינו של המבקש.

דיון והכרעה

11. לאחר ששמעתי את טענות הצדדים ועיינתי בתסקיר שירות המבחן מיום 24.2.16, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להידחות.

12. כידוע, סעיף 52 (א) לחוק המעצרים מונה שלוש חלופות המקימות עילה לבקש עיון חוזר: גילוי

עובדות חדשות, שינוי נסיבות או חלוף זמן ניכר מעת ההחלטה האחרונה. במקרה שלפנינו לא מתקיימת אף עילה שמצדיקה עיון מחדש בעניינו של המבקש.

13. ההחלטה האחרונה שניתנה בעניינו של המבקש היתה ביום 7.2.16 עת שוחרר למעצר בית בפיקוח מפקחים. באותה החלטה נקבע כי המבקש יהיה רשאי לצאת מהבית לבדיקות רפואיות בתיאום מראש עם המבקשת ובליווי אחד המפקחים. מאז החלטה זו לא חלף זמן רב, לא נתגלו עובדות חדשות ולא נשתנו הנסיבות.

14. כל שנשתנה מאז ההחלטה הקודמת היא העובדה שבפני בית המשפט הונח תסקיר מעצר אשר מאיר את יחסי המבקש והמתלוננת באור שמעלה חשש למסוכנות. באותו תסקיר צוין כי המבקש מבטא כעס רב כלפי הממסד שבחוויתו הוא האשם במצב הנוכחי. המבקש אף התנהג באופן אגרסיבי וכוחני כלפי קצין המבחן. המבקש ביטא מצוקות, תיאר תחושת ייאוש וחוסר אונים ואף העלה מחשבות קיצוניות. ההתרשמות הכוללת מהמבקש היא של אדם בעל קושי לוויסות דחפיו, מגלה נטייה להתנהלות תוקפנית, מביע נוקשות חשיבתית וראיה דיכוטומית ומתקשה להתמודד במצבי לחץ וקיצון. עוד תואר המבקש כאדם שמקיים צרכי שליטה גבוהים באחר, אובססיבי, טורדני וקנאי כלפי המתלוננת, ואינו מוכן לנהל שיח על חלקיו הכושלים ביחסים הזוגיים. על רקע כל אלה הוערך כי קיימת מידת סיכון גבוהה להישנות מקרים והתנהגות פורצת גבולות בעתיד. נזכיר כי תסקיר זה ניתן בעקבות ההחלטה מיום 7.2.16. לא זו בלבד ששירות המבחן לא ראה לנכון להמליץ על הקלות בתנאי המעצר שנקבעו בהחלטת יום 7.2.16, אלא אף הומלץ על הידוק תנאי החלופה תוך הרחקת המבקש ממקום מגוריה של המתלוננת ותוך הבעת דעה כי החלופה הנוכחית אין בה די בשל קרבתה למגורי המתלוננת.

15. דומה כי התיאור המפורט המובא על ידי שירות המבחן אינו מותיר מקום לעיון מחדש בתנאי שחרורו של המבקש, לא כל שכן הקלה בהם. אין צורך לחזור ולהזכיר כי נדרשים טעמים מיוחדים וכבדי משקל כדי שבית המשפט יסטה מהמלצה שלילית של שירות המבחן, במיוחד כשזו ניתנת על רקע של אלימות כלפי בת זוג. בנסיבות המקרה, לא הונחו טעמים מיוחדים וכבדי משקל המצדיקים סטייה מהמלצות התסקיר.

16. הסניגור ביקש לאפשר למבקש להשתלב במקום עבודתו הקודם עובר למעצרו, אלא שלא הונחו סידורי פיקוח נאותים אשר מאפשרים שקילת האפשרות לשילוב המבקש בעבודה. יצוין כי המכתב שהומצא על ידי המבקש נושא תאריך 24.2.16 וכאמור במועד זה הגיש ב"כ המבקש הודעה בה ביקש לבטל את הדיון תוך שהוא מודיע שהוא אינו עומד על בקשתו.

17. יצוין כי ב"כ המבקש העלה טענות כלפי התשתית הראייתית, אך לאור קביעתו הברורה של המותב הקודם שדן בבקשה, אין מקום לשוב ולדון בתשתית הראייתית.

18. ב"כ הנאשם מפנה לעובדה כי הישיבה לשמיעת ראיות קבועה בחודש נובמבר 2016 וכי משמעות

הדבר, הותרת המבקש במעצר בית עד למועד זה. בהקשר זה יצוין כי למבקש נתונה האפשרות לשוב ולפנות לבית המשפט בחלוף פרק זמן נוסף, ואז ישקול בית המשפט את הבקשה לגופה.

19. סוף דבר, הבקשה נדחית.

המזכירות תשלח עותק מההחלטה לב"כ הצדדים.

תיק החקירה יוחזר למשיבה באמצעות המזכירות.

ניתנה היום, כ' אדר ב' תשע"ו, 30 מרץ 2016, בהעדר הצדדים.